

Hvis man lægger et Lommetørklæde i en stor Kuffert, kan Kufferten gaa som Rejsegods, thi saa er Lommetørklædet emballeret, men hvis der ikke er noget i Kufferten, saa skal den lægges i en stor Kuffert for at kunne gaa med som Rejsegods. Den højtærede Minister vilde, naar han henvendte sig til Jærnbanestationerne, kunne se, at Apparater som Ski, Stylter og lignende Ting medføres som Rejsegods. De ere selvfølgelig ikke emballerede, og naar Skrivelsen mener, at det skal være Definitionen paa Rejsegods, saa stemmer det slet ikke med, hvad der staar i Loven. Der staar nemlig, at „Rejsegods skal være forsvarlig emballeret saaledes, at det kan taale Stuvning i Pakvognene“ — *Semikolon* — „Kufferten, Vadsække og deslige skulle være vel aflaaede“. Man ved altsaa i Generaldirektoratet eller kunde let vide ved at gennemlæse Loven, at der gives Rejsegods, som ikke er emballeret, saa dette, at Cykler ikke ere emballerede, er ikke Vidnesbyrd om, at det ikke er Rejsegods. Vi vilde ellers komme til en mærkelig Distinktion: uemballeret Gods, som er Rejsegods, og uemballeret Gods, som ikke er Rejsegods, fordi det er uemballeret.“ Det er naturligvis en Definition, som ikke er til at hævde. Rejsegods er selvfølgelig det Gods, som medføres af de rejsende til deres private Brug under eller efter Rejsen i Modsætning til Fragtgoods. Lovforslaget ved godt, at det ikke er nogen nødvendig Fordring for at Gods kan være Rejsegods, at det har Emballage, men naar Godset er af den Natur, at det er emballeret, skal det være emballeret forsvarlig. Andet staar der ikke i Loven. Der staar ikke, at det er en nødvendig Fordring til Rejsegods. De første indledende Linier i Stykket vilde jeg egentlig helst undgaa at omtale, der staar i disse Linier: „Men i øvrigt forandrede Ministeren under Sagens Behandling sin Anskuelse om Befordring af Rejsegods.“ Jeg tror at kunne gentage dette, at hvis Skrivelsen var affattet af selve Ministeriet til Rigsdagens Brug, vilde den ikke være affattet saaledes, i hvert Tilfælde var denne Bemærkning ikke kommen med, thi saa havde man været saa fornuftig i Ministeriet at undersøge, paa hvilket Tidspunkt Ministeren forandrede Anskuelse, og vilde have fundet, at det var et Tidspunkt, der laa forud for det Tidspunkt, da jeg fremdrog dette Spørgsmaal, om Cykler vedblivende vare Rejsegods, eller hvorvidt der var forandret noget i dette Forhold ved Lovteksten. Men saa staar

der i samme Linie, at Ministerens Udtalelser om denne Sag i Folketinget vare temmelig ubestemte. Ja, jeg kan ikke andet end atter henlede Tingets Opmærksomhed paa Sagens Gang. Jeg blev opmærksom paa, at Begrebet Rejsegods i Loven bestemmes saaledes, at der kunde være Tale om, at Cykler ikke bleve medtagne, fordi de have en aparte Form. Saa ønskede jeg at stille et Ændringsforslag, hvori Cykler udtrykkelig nævnes som Rejsegods, ligesom Kufferten, Vadsække og desl. nævnes. Jeg blev anmodet om ikke at stille dette Ændringsforslag, fordi man ikke gerne vilde have flere Detailbestemmelser ind i Loven, det behøvedes ikke, og saa fik vi jo Ministerens Udtalelse. Ministeren sagde gentagne Gange, at der aldeles ikke var nogen Grund til at undlade at betragte Cykler som Rejsegods. Dette var den eneste Anledning til, at Ændringsforslaget ikke kom frem. Denne min Opfattelse er i Aar ved 1ste Behandling af Finansloven bleven konstateret af den daværende Ordfører for Udvalget (Leth-Espensen), som sagde, at den højtærede Ministers Udtalelse var et klart og bestemt Løfte om, at der ikke skulde indføres nogen Ekstrabetaling for Cykler, men at de skulde medgaa som Rejsegods. Lige over for disse to Udtalelser i Folketinget af de to Mænd, der nærmest have haft med Sagen at gøre, hjælper det virkelig ikke, at den højtærede Minister kommer med en almindelig Henviisning til, at man i Generaldirektoratet i denne Tid samarbejdede saa snævert med den højtærede Minister, at man vidste, hvad hans Tanke var. Disse to Udtalelser vare saa bestemte og klare, at der sikkert ingen er, der har i Sinde at frafalde dem. Jeg tror derfor, at den Bemærkning her, at den højtærede Ministers Udtalelser vare temmelig ubestemte, er en lille Smule flot. Til den nederste Linie af Stykket har jeg forskellige Bemærkninger at gøre. Der staar: „En Cykletakst er først indført i det „praktiske“ England“, og „praktisk“ er sat i Anførselstegn. Det skal formodentlig være en Spydighed, en af den Slags, som en højtstaaende Embedsmand langer ud til en Publikumer. Jeg ved ikke, om jeg har brugt Ordet „praktisk“ om England, men hvis jeg har gjort det, behøvede det ikke at være nogen Fornærmelse mod den danske Administration, thi vi kunde jo være endnu mere praktiske, og derfor kan den engelske være temmelig praktisk. Men dernæst er denne Linie affattet saaledes, at den ganske kan forvirre Folk, det ser nemlig ud, som om der har været en Tid, da man i England